

Muziejuų keliai pakvietė pažinti senajį Paežerių dvaro parką

EDUKACIJA

■ Suvalkijos (Šuduvos) kultūros centro-muziejaus vyr. fondų saugotoja Elena Rupeikiėnė kvietė pasivaikščioti po dvaro parko teritoriją ir supažindino su jo architektūros įdomybėmis.

Autorės nuotr.

■ Vilkiavškio medžiotojų ir žvejų draugijos palapinėje buvo galima išvysti daugybės įvairių žvérių iškamšas.

Kasmetinė Lietuvos muziejuų kelio renginių programa jau devintus metus veda ir per mūsų rajoną – Paežerių dvaro sodybą. Dvarą supantis parkas jau kurį laiką yra viena mėgstantasių vilkaviškiečių pasivaikščiojimo vieta, tačiau apie jo išplanavimą, augančius medžius ar istoriją žino nedaugelis. Šiais metais Muziejuų kelio renginių tema „Kultūriniai kraštovaizdžiai: parkų ir sodų menas“ tai stengesi pakelti.

Praeina penktadienio vakarą prie senojo Paežerių dvaro įžuolo susirinko didelė grupė lietuvių nepabugnusių vilkaviškiečių. Sioje vietoje jau laukė suplanuotos pramogos ir edukacinių programų. Istorikė, Suvalkijos (Šuduvos) kultūros centro-muziejaus vyr. fondų saugotoja Elena Rupeikiėnė kvietė pasivaikščioti po dvaro parko teritoriją ir supažindino su jo architektūrą, įdomybių. Susirinkusieji turėjo galimybę išgirsti, kaip laikui bėgančių Paežerių dvaro parkas, jo augalai ar skulptūros, išplanavimai, bei architektūrinių sprendimų. Pastaruoju supa ir keletas legendų, kuriai atvykusieji klausesi susidomėjė.

Pasivaikščiojus giurta Paziņokait-

tė-Bubnienei pakvietė visus renginio dalyvius susiburti į komandas ir leistis į lobiai paleisti, taip išbandant savo fantaziją bei išradimumą. Greičiausiai ir sumaniusios komandas, susariusios vias užuomaniams bei veiklosioms užduotis, buvo apdovanojamos. Vyksant šiam orientaciniam žaidimui, likusieji renginį dalyviai galėjo pasiekėti fotografijos darbų paroda, kurioje užfiksuoti Paežerių dvaro ir jų supančio parko aplinkos pokyčius.

Organizuodamas renginį Suvalkijos (Šuduvos) kultūros centro-muziejaus kolektyvas susiliepė pagablos ir iš kitų bendromenių. Vilkiavškio medžiotojų ir žvejų draugijos palapinėje buvo galima išvysti

daugybės įvairių žvérių (netgi loko) iškamšas. Renginio organizatorius teigimu, anksčiau dvaruose buvo iaprasta turėti žvériničius, skirtus miško gyvūnams ir paukščiams laikytį, todėl ši paroda padėjo atskleisti senojo dvaro storiai. Medžiotojai pasirūpino ir tuo, kad susirinkusieji nesušaltų – visi atvykusieji buvo vašinamiems džiutuotu surpu.

Renginio programą iškilmingai pradėjo Vilkijos regioninio parko medžioklės rago ansambolis, dalyvius savo muzikos kūriniams džiungino Alvito kapela „Sūrvitė“.

Paežerių dvaro parkas yra vienintelis klasikistinių stilias parkas visoje Marijampolės apskrityje. Nors bėgančių laukų ir keletinių dvaro ūmininkams aplinka, medžių, išplanavimų taip pat keitėsi, šis parkas vis dar yra išlaikęs daug senovininių bruožų. Visa parko ir sodo teritorija yra stačiakampio formos, o aštrkių elementai taip pat sudaryti iš geometrinėų figurų – trikampių. Paežerių dvaro teritorijoje gama pamatyti tokii seni ir retai minėti, kalp raduonėliai buskas, pilkoji tuopja, tačiau išlysti nuo prieitiems, augalų įvairovė sumazė-

jusi. Anksčiau čia augavo daugybė alvyų, jazminų, žirmiedžių, baltaziedžių gedobėlių, forstijų ir daug įvairių gelžų.

Lygintinu su kitais salies parkais, Paežerių dvaro parkas šiuo metu nepasidžiyma dideliu gelžų ar kitokių papuošimų kiekiu, tačiau dėl šios priežasties jis išlieka organizinės ir jaukios, smagus pasivaikščiojti. Dvaro parkas turi daug kitų priivalumų: tvenkiniai, kuriuose dažnai maudosi gulinės ar antys, nuostabai Paežerių ezero (anksčiau vadinto Tunkių) pakrantę ir sądą, kuriamo rudenį antgalį galima pasirinkti alvyningi obuolių.

Vienai iš renginio organizatorius E. Rupeikiėnė teigė, kad jai buvo labai džiugiu matyti ir edukacinių renginių susirinkusius įvairius amžinius žmones „Smagu, kai jaunimas klausomasi, domisi Paežerių dvaro istorijomis, o vyresnys žmonės dar patys prisimėja ir gali patvirtinti, kad tai, ką pasakoju, yra tesa“ – sakė rajone žinoma istorikė.

Organizatorių nuopendinti, kad Lietuvos muzieinių kelių vyks ir kitąmet, o dvaras vėl gales būti viena iš stotelėj.

Vita LASKEVIČIŪTĖ